

Tema: På vej – som pilgrim, fremmed og flygtning

EVANGELISK
ALLIANCE

7.-14. januar

Bedeuqe2018

VELKOMMEN

Dette hæfte udgives til inspiration for bedeugerne i januar 2018. Materialet er udarbejdet af Evangelisk Alliance i Spanien af udvalget for bøn og teologi. Den danske version følger i store træk oplægget, men form og indhold er tilpasset danske forhold af journalist og teolog Niels Sørensen.

Hæftet indeholder for hver dag i otte dage:

- Tema
- Bibelford
- Tekst til refleksion over temaet
- Forslag til bønner

Bedeugens tid og rytme

Evangelisk Alliances bedeuge ligger i dagene søndag d. 7. januar til d. 14. januar 2018. Dag 1 er derfor lig med søndag d. 7. jan., dag 2 svarer til d. 8. jan. og så fremdeles.

Flere oplysninger kan findes på hjemmesiden www.evangeliskalliance.dk.

Indsamling

Evangelisk Alliance bruger hvert år bedeuken som anledning til at samle ind til et vigtigt projekt. Se mere om dette på bagsiden. Nogle af de indsamlede penge vil blive brugt i andre internationale indsatser samt til Evangelisk Alliances arbejde i Danmark.

Kontakt

Du er velkommen til at skrive til os på evangeliskalliance@gmail.dk. Brevpost sendes til formandens adresse: Menighedsfakultetet, Katrinebjergvej 75, 8200 Aarhus. I øvrigt er bestyrelsens medlemmer altid tilgængelige telefonisk. Kontaktoplysninger findes på www.evangeliskalliance.dk

PÅ VEJ

– som pilgrim, fremmed og flygtning

Af Thomas Bjerg Mikkelsen,
formand for Evangelisk Alliance

Årets bedeuge tager udgangspunkt i en dyb, bibelsk sandhed: Som kristne er vi fremmede i denne verden, vi er pilgrimme på gennemrejse, og denne verden er ikke vores hjem. Vi er på vej mod vores endelige destination: Guds evige rige.

Fordi vi selv er fremmede i verden, kan vi identificere os med de fremmede. Det gælder både de mange migranter og flygtninge, der kommer til vores land, men også alle de ensomme mennesker, som findes i vores lokalsamfund.

Som pilgrimme i verden skal vi kende og videregive det, vi har set og hørt om, hvad Gud har gjort. Vi skal både gennem ord og livsstil forkynde, at Gud i Kristus forligte verden med sig selv, at Guds rige er kommet gennem Jesu død og opstandelse.

Lad os derfor samles til bøn for vores land og vores verden, i tillid til at Guds ord og løfter må blive til en levende virkelighed – for pilgrimme, fremmede og flygtninge.

HEBR 11,8-14 Gud gav Abraham et løfte om at velsigne alle jordens folkeslag gennem ham og hans efterkommere. Men for at det kunne ske, måtte Abraham *bryde op*: »Forlad dit land og din slægt og din fars hus, og drag til det land, jeg vil vise dig« (1 Mos 12,1).

Abraham er kendt for sin lydighed og især som et *forbillede i troen*. Gud kaldte ham til at forlade alt det velkendte og fortrolige: venner, familie og hele det netværk,

der betød sikkerhed, velstand og fred.

Abraham følger kaldet, bryder op og drager til et ukendt sted. Troen på, at Gud vil indfri sit løfte, forvandler ham til en *pilgrim*.

Som kristne har vi Abraham som forbillede: Også vi må være åbne for Guds kald. Også vi må nogle gange give slip på alt det trykke, der binder os. Troen blev regnet Abraham til retfærdighed (Rom 4,22), ligesom troen på Kristus regnes os til retfærdighed. Af nåde er vi frelst ved tro (Ef 2,8-9).

Vi takker dig,
Gud, fordi du trofast går med os hver dag på vores rejse som pilgrimme.

Vi bekender, at vi ofte sidder fast i det trykke og velkendte.

Vi beder om, at du vil velsigne os til at være en velsignelse for andre.

Vi beder for det kirkelige børne- og ungdomsarbejde, send du forbilleder i troen til børn og unge.

2

JOSEF

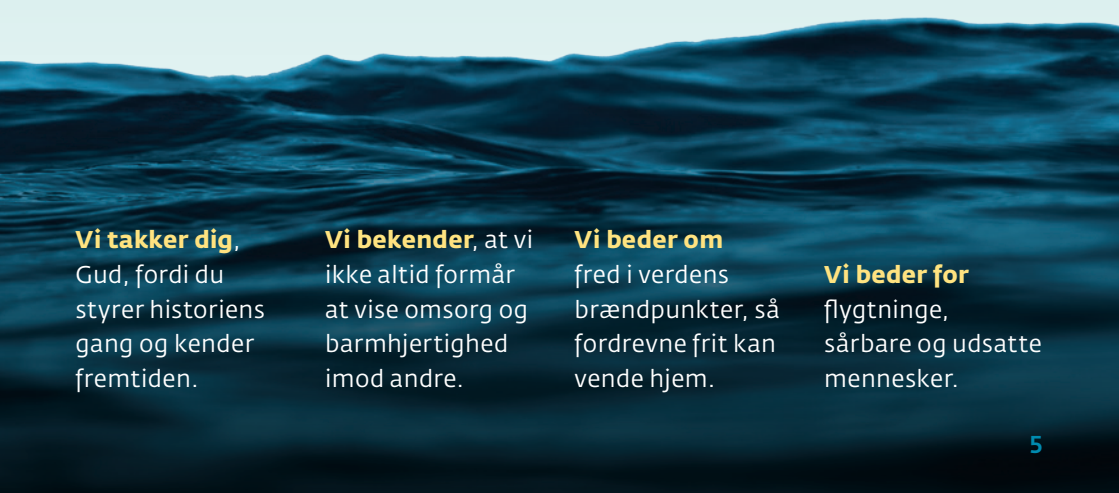
– en fremmed bringer velsignelse

APG 7,9-15 (1 MOS 37-50) Josef blev solgt som slave af sine misundelige brødre og endte i Egypten. Her var han sårbar og udsat. Som fremmed kunne han ikke forsvare sig imod de uretfærdige anklager fra Potifars hustru. Han endte i fængsel, overladt til at dø.

Men Josef var også genstand for Guds omsorg. Gud befriede ham og brugte ham til at velsigne både sin egen familie og den egyptiske befolkning.

Desværre er det ikke alle flygtningehistorier, der ender så godt. Alt for ofte ender det i ondskab, udnyttelse og død. Som Guds børn må vi derfor dele Guds ønske om »at skaffe den faderløse og enken ret; at elske den fremmede og give ham føde og klæder« (5 Mos 10,18).

Lad os trøste os selv og andre med Guds løfte om, at han vil være med os alle dage, og at ingen kan skille os fra hans kærlighed i Jesus Kristus.

Vi takker dig,
Gud, fordi du styrer historiens gang og kender fremtiden.

Vi bekender, at vi ikke altid formår at vise omsorg og barmhjertighed imod andre.

Vi beder om
fred i verdens brændpunkter, så fordrevne frit kan vende hjem.

Vi beder for
flygtninge, sårbare og udsatte mennesker.

3

STEFANUS STENES

– og evangeliet spredes

APG 8,1-4 I Jerusalem kom mange til tro; der skete tegn og undere, og menigheden voksede eksplosivt. Det virker, som om alle kristne var så travlt optaget af vækkelsen, at evangeliet ikke kom ud over bygrænsen.

Martyrdød og forfølgelse fører imidlertid Guds plan ud i livet. Alle bliver nu spredt som flygtninge i hele Judæa og Samaria – og de *»begyndte nu at drage rundt og forkynde ordet«*. Forfølgelsen er altså start-

skuddet til, at evangeliet bliver udbredt også i Judæa og Samaria. Præcis som Jesus havde sagt til sine disciple tidligere (ApG 1,8).

Vi skal være varsomme med at aflæse Guds uransaglige veje. Alligevel viser beretningen os, at Gud kan bruge både onde og uønskede begivenheder til at udbrede evangeliet. Ligesom kirkehistorien viser os, at evangeliet ofte blev sået under modgang og smerte.

Vi takker dig, Gud, fordi du ser og kender hver enkelt persons situation.

Vi bekender, at vi kan gribes af mismod og synes, at du har glemt verden og dens nød.

Vi beder om villighed til at følge dine veje og udholde trængsler for dit navns skyld.

Vi beder for alle kristne, der forfølges på grund af deres tro.

4

JONAS

– medfølelse for et fremmed folk

JON 3,10-4,11 Efter at Jonas forgæves flygtede fra Guds kald, rejste han til Nineve for at kalde den ugudelige by til omvendelse. Og de omvendte sig i en sådan grad, at Gud fortrød den ulykke, Jonas havde forkyndt.

Det var profeten ikke tilfreds med. Med udsigt over byen byggede han sig en løvhytte. Her sad han så og håbede på, at Gud ville opgive sin barmhjertighed og straffe byen.

Imens lod Gud en olieplante skyde op, som gjorde hytten kølig og skyggefuld for den misfornøjede profet. Men natten efter lod Gud en orm gnave i planten så den

visnede bort, og solen skinnede ubarmhjertigt ned over Jonas. Vred og nedtrykt ønskede han bare at dø. Men Gud gør det klart for Jonas, at han er blevet mere optaget af sin egen skuffelse og solskoldning end af de tusindvis af mennesker, som havde brug for Guds tilgivelse og omsorg. Selvoptagethed var trådt i stedet for medfølelse med verdens store byer og lande.

Som kristne lever vi selv i kraft af tilgivelsen, og vi må bede om, at den må forvandle os fra fordømmende til medfølende mennesker. Gud ønsker, at alle skal frelses og nå til erkendelse af sandheden (1 Tim, 2,4).

Vi takker dig,
Gud, fordi din nåde
er nok for os.

Vi bekender, at vi
glemmer, at vi ikke
selv kan fortjene
os til frelsen, men
sammenligner
vores liv og gernin-
ger med andres for
at ophøje os selv.

Vi beder om,
at kirken – både
i verden og
herhjemme – må
lede mennesker til
frelsen i Jesus.

Vi beder for
alle præster,
missionærer og
evangelister, som
er kaldet til en
forkynderopgave
i kirken og i
samfundet.

5

PAULUS

– verdensborger og himmelborger

FIL 1,21-26 I disse vers fra Filipperbrevet møder vi Paulus' personlige overvejelser om, hvorvidt han skal holde fast ved livet eller overgive sig til døden. Som alle kristne er Paulus kendetegnet ved et dobbelt tilhørsforhold – sit romerske statsborgerskab i denne verden og sit »borgerskab i himlene« (Fil 3.20).

Paulus omtaler døden som en vinding. At være i verden er for Paulus en midlertidig tilstand på vej mod evigheden. Først efter døden skal vi opleve at være »sammen med Kristus« – på en ny og fuldkommen måde.

Samtidig lever Paulus allerede i denne verden sammen med Kristus i et nært fællesskab. Og kan hans liv bære frugt, herliggøre og tjene Kristus, er Paulus parat til at leve videre her.

Tanker om »himmellængsel« har i perioder fået kristne til at nedtone, at der også er et liv *før* døden. I andre perioder har kristne nedtonet, at døden ikke er slutningen på det hele, men »en vinding«. For Paulus hænger begge borgerskaber sammen gennem Kristus: »*Hvad enten vi altså lever eller dør, tilhører vi Herren*« (Rom 14,8).

Vi takker dig,
Gud, fordi døden ikke kan skille os fra din kærlighed og fællesskabet med dig.

Vi bekender, at vi ofte har svært ved at se døden som en »vinding«.

Vi beder om
glæde over livet – og forventningens glæde til det evige liv.

Vi beder for alle, som er syge eller lever med et handicap. Hjælp os med at opfylde deres behov for menneskeligt fællesskab og nærhed.

6

PÅ VEJ

– som hjemmegående pilgrim

MARK 5, 14-20 Pilgrimme og flygtninge har det til fælles, at de er på vej – ofte over store afstande. Vi har i ugens løb hørt, hvordan Gud kan bruge rejsen til at bringe mennesker i kontakt med evangeliet. Men man kan godt være i bevægelse, selv om man er fastboende.

Den besatte i gerasenernes land oplevede, hvordan Jesus havde kraft til at uddrive alle hans plagsomme, onde onder. Og manden, der havde været besat, var

straks klar til afgang og bad Jesus om lov til at rejse med ham. Men han fik svaret: *»Gå hjem til dine egne, og fortæl dem om alt det, Herren har gjort mod dig, og at han har forbarmet sig over dig«*.

Mange oplever et kald til at rejse ud med evangeliet. Men det er et lige så stort kald at dele evangeliet blandt sine egne, hvor det kan være ekstra svært at være et vidnesbyrd. Fordi alle kender alle. Også hinandens svage sider.

Vi takker dig,
Gud, fordi du går
med os hele vejen.

Vi bekender,
at vi kan have
svært ved at dele
evangeliet med
vore nærmeste.

Vi beder om, at
de, som på deres
arbejdsplads er
disciple af dig,
må sprede håb og
kærlighed. Velsign
du dem til at være
et lys for dig.

Vi beder for alle,
der er ensomme
og føler sig alene
»på vej«, vær du
med dem og skab
for dem gode
relationer med
andre.

7

PRISKILLA OG AKVILA

– fordrevne; forandringsparate; forbilleder

APG 18,1-4 Ægteparret Priskilla og Akvila var tvunget til at rejse, da kejser Claudius fordrev jøderne fra Rom. Nu levede de i landflygtighed i Korinth, hvor de gæstfrit åbnede deres hjem for apostlen Paulus. Han boede hos dem, og til hverdag arbejdede de sammen som teltmagere.

Priskilla og Akvila blev grundstenen til den store menighed i Korinth. Og ægteparrets gæstfrihed fortsætter, da de senere vender tilbage til Rom. Her samles en hel menighed i deres hjem.

I Romerbrevet omtaler Paulus dette missionærpar med stor ømhed, og han

beskriver dem som »mine medarbejdere i Kristus Jesus. De har vovet halsen for at redde mit liv, og ikke alene jeg, men også alle hedningemenighederne takker dem« (Rom 16,3-4).

Gud bruger stadig migration, frivillig eller tvungen, til at udbrede sin kirke. Og mange almindelige kristne søger bevidst arbejde i lande, hvor kirken er trængt. Ligesom Paulus bruger de så deres fritid på at udbrede evangeliet – ofte omtalt som »teltmagermission«. Lad os hver især, hvor vi end er, stille hjem, tid og broderkærlighed til rådighed for at udbrede Guds rige.

Vi takker dig, Gud, fordi du har åbnet døren og vist os gæstfrihed og kærlighed.

Vi bekender, at vi alt for ofte har lukket vores dør og vores hjerter for mennesker i nød.

Vi beder for alle menigheder og fællesskaber, der har åbnet døren for migranter i vores land.

Vi beder for politikere og regeringer i de europæiske lande. Hjælp du dem til at sikre trosfrihed og bygge bro mellem religiøse, sociale og etniske grupperinger.

8

JESUS

– vor tilflugt i liv og død

JOH 14,1-6 Matthæus fortæller, at Jesus begyndte sin tilværelse som flygtning i Egypten. Højest sandsynligt har flugt og ophold i et fremmed land kostet Josef og Maria alt deres guld, røgelse og myrra, som de lige havde fået.

På samme måde som flygtninge i dag ofte betaler alt, hvad de har, for at redde familien i sikkerhed.

Som voksen efterstræbtes Jesus igen – denne gang af de jødiske ledere. Han er hele tiden på vej, i en sådan grad at han udtaler, at *»menneskesønnen end ikke har et sted at hvile sit hoved«*.

Det var fornedrelsens vej, Kristus vandrede. Han gav afkald, tog tjenerskikkelse på og blev lydig til døden – for at frelse os (Fil 2,6ff). Målet for Jesu vandring var kors, død og opstandelse i Jerusalem, hvor frelsen blev vundet for alle mennesker. Undervejs dertil ynkedes han over de store folkeskarer – og afsatte tid til enkeltpersoner i nød.

Også i dag ynkes Jesus over store folkeskarer i nød. Og over enkeltpersoner. Som sandt menneske, som flygtning og som fattig kender han vores skrøbeligheder – og kan have medfølelse med os, når vi træder frem for nådens trone (Hebr 4,15-16).

Vi takker dig,
Gud, fordi
fornedrelsens vej
blev til sejrens vej.

Vi bekender, at
vi ofte glemmer,
hvor stort et offer
du bragte for vor
frelses skyld.

Vi beder om
hjælp til at tilgive
vore fjender
og forfølgere –
ligesom du har
tilgivet os.

Vi beder om, at
din kirke ikke må
være splittet, men
må være en enhed
i troen på Kristus.
Hjælp os til at se
os selv som en del
af din kirke alle
dage og i alle livets
situationer.

FRA ALEPPO TIL DANMARK

Af Hans Henrik Lund

En migrant tvunget på rejse

Suzan (20 år) er opvokset i Aleppo i en almindelige familie med muslimsk baggrund. I dag har Suzan og hendes søster og bror fået asyl i Aalborg. Hendes far er død, og hendes mor bor i Libanon. I 2012 måtte Suzan og hendes søster og bror flygte til Libanon. Det var ikke muligt at leve i Aleppo på grund af borgerkrigen mellem præsident Assads militær og oprørsstyrker. Senere kom ISIS. I 2015 flygtede de videre til Tyrkiet. En rejse begyndte uden slutdestination.

Turen fra Tyrkiet gik herfra via en lille båd til øen Kos i Grækenland, en ø, som er kendt af mange danskere som et feriested. De tre søskende blev spredt fra hinanden, og Suzan hørte senere, at hendes søster

var kommet til Danmark, hvorefter ruten blev planlagt den vej. »Vi havde hørt meget godt om Danmark, så det blev målet.« Suzan vandrede bogstaveligt gennem det meste af Europa. Nogle gange til føds, andre gange på små strækninger med tog og bus. Suzan fortæller:

»Jeg var én af dem som gik på motorvejen bogstaveligt talt ind i Danmark.«

Opholdet i Danmark startede med et kort ophold i Sandholmløjren, hvorefter hun blev flyttet til asylcentret i Løgumkloster. Et nyt liv starter her, hvor der er fred og ro. Suzan fortæller videre:

»I Løgumkloster fik jeg kontakt med en dansk familie, et ældre ægtepar, som boede tæt på flygtningecentret. De var gode

KRISTENDOMMEN I SYRIEN

Det var i Syrien, at kristendommen først fik fodfæste i den tidlige kirkehistorie. Apostlen Paulus blev omvendt på Damaskusvejen, og der har fra tidlig kristen tid været store kristne menigheder i de syriske områder.

I dag er 5-9 % af befolkningen i Syrien kristne. Heraf er flere ortodokse kirkeretninger de største, men der findes også flere evangeliske kirker i Syrien. De største kristne mindretal findes i Aleppo og Homs, hvor Evangelisk Alliance i Danmark i år samler penge ind til kirker, som

så kan yde nødhjælp til deres lokalområder.

Borgerkrigen i Syrien har lagt landet i ruiner og frembragt mere end 6 millioner flygtninge. Oprøret startede som et oprør mod præsident Assad og var et krav om mere demokrati, men udviklede sig hurtigt til en regulær borgerkrig med mange forskellige fraktioner af muslimske militser. Krigen har sat det kristne mindretal under et ekstremt pres, og Evangelisk Alliance i Danmark vil gerne hjælpe de lokale kirker til en indsats mod nøden.

mod mig og blev ligesom min familie i en periode. Jeg besøgte dem, og de besøgte mig. Jeg fik dansk mad og lærte lidt dansk.»

Suzan er muslim, men i Danmark er hun begyndt at komme i kirke.

»Jeg er muslim, fordi jeg er født i Syrien i en traditionel muslimsk familie. Jeg har dog aldrig været aktiv. Jeg har aldrig været så religiøs. Det vigtigste for mig er, at man har fællesskab, og at man viser kærlighed til andre. I Syrien talte vi ikke så meget om religion, og jeg har aldrig besøgt en kirke i Syrien. Men i Danmark har jeg været i kirke flere gange og synes det er dejligt at være med til en gudstjeneste.

Jeg har fået mange venner i bl.a. Bethelkirken i Aalborg. Jeg er også blevet rigtig god ven med Stella, som bor i Aalborg. Jeg gik i starten til hendes kirke, fordi man kun-

ne hente gratis mad. Nu hjælper jeg hende med at hjælpe andre, og jeg kan oversætte for andre flygtninge. Min søster hjælper også til med maduddeling. Mit danske sprog er blevet meget bedre, hvilket også skyldes, at jeg har flere danske venner.

Jeg har et stort ønske om at få en uddannelse og blive integreret i det danske samfund. Samtidig håber jeg, at der snart bliver fred i Syrien, og at folk der kan få et normalt liv. Min by, Aleppo, er helt ødelagt af krigen, og der er megen nød. Mennesker har kun lidt mad, og det er koldt om vinteren.

Jeg blev virkelig glad, da jeg hørte, at der var nogen, der ville hjælpe med mad og varme i min hjemby. Der er virkelig brug for det. Det rører mig, at der er mennesker i Danmark, som vil hjælpe mennesker, som bor så langt væk fra dem selv.»

EVANGELISK ALLIANCE

– et inspirationsnetværk

Evangelisk Alliance har til opgave at inspirere til bøn for kirken og samfundet og til engagement i kristen verdensmission.

Hold dig orienteret via hjemmesiden og facebook om temadage i Evangelisk Alliances regi, bedeuken og andre initiativer og aktiviteter, både nationalt og internationalt.

På hjemmesiden www.evangeliskalliance.dk kan du finde ressourcer såsom

handouts og lydfiler fra temadage, information om Lausanne-bevægelsen og Evangelisk Alliance i Europa og verden.

På facebook får du løbende opdateringer fra Evangelisk Alliance. Siden hedder Evangelisk Alliance – Danmark.

Evangelisk Alliances nyhedsbrev udkommer månedligt. Du kan tilmelde dig på Evangelisk Alliances hjemmeside eller via facebook.

LAUSANNE-BEVÆGELSEN

– internationalt samarbejde om mission

I Danmark udgør bestyrelsen for Evangelisk Alliance også den danske Lausanne-komitee.

Lausannebevægelsen opstod i 1974 ved en verdenskonference i Lausanne i Schweiz. Målet var at mobilisere den kristne kirke på verdensplan med missionsbefalingens udfordring: Det er *hele kirken*, der skal bringe *hele evangeliet* til *hele verden*.

Siden 1974 har Lausannebevægelsen bidraget til en verdensomspændende

nytænkning, og Lausannepagten har været et fælles fundament for store dele af verdens evangeliske kristne. Også Cape Town-Erklæringen, som er et resultat af den store Lausanne-kongres i 2010, afholdt i Cape Town, har været til stor inspiration og været en rettesnor for mission. I 2016 arrangerede Lausanne en stor ungdomskonference i Jakarta, som blev begyndelsen på et ungdomsnetværk, hvor også unge fra Danmark er med.

INDSAMLING

Hjælp til lokalbefolkningen i Syrien

De seneste seks års borgerkrig i Syrien har haft store konsekvenser for befolkningen. Fem millioner mennesker er flygtet til nabolandene, mens seks millioner er fordrevet internt i Syrien og lever under svære vilkår og i frygt.

De mange års borgerkrig har gjort befolkningen udmattet og fattig, og 69 procent af dem lever i ekstrem fattigdom. Det er vanskeligt og dyrt at købe mad og få dækket helt basale behov.

Evangelisk Alliance samler i år penge ind til to lokale kirker i Aleppo og Homs, der hjælper med mad, tæpper og diesel til nødstedte. Sommeren er meget varm i Syrien, til gengæld er vinteren isende kold. Derfor er hjælpen helt afgørende, for at mennesker kan klare sig igennem en kold vinter.

Gennem hjælpen ønsker kirkerne at dele Guds kærlighed med de mennesker, som er blevet ofre for krigen i Syrien. Men de er afhængige af hjælp udefra for at kunne fortsætte med at skabe håb for mennesker i en ofte håbløs situation.

Krisen i Syrien er gået ind i det syvende år, og mange donorer er desværre blevet trætte og har trukket sig, men behovet for støtte har aldrig været større end nu.

Pengene formidles igennem den engelske kristne organisation »Tearfund«.

Indsamlingsperioden løber frem til udgangen af januar måned i 2018.

Sidste år modtog Evangelisk Alliance godt 310.000 kr. i gaver. Cirka 230.000 kr. blev anvendt til de indsamlingsformål, som var beskrevet i sidste års folder. Desuden støttede vi European Evangelical Alliance og World Evangelical Alliance med godt 26.000 kr. De resterende midler blev anvendt til Evangelisk Alliances aktiviteter i Danmark.

Gaver til Evangelisk Alliances arbejde kan indsættes på bankkonto: 9570 – 0006402151 eller MobilePay nr. 5055 4095.

Betal med MobilePay på tlf.:

50 55 40 95

MobilePay™
By Danske Bank

EVANGELISK
ALLIANCE